

قضای و قانونی، در ایست بازرسی ها و بازجویی ها و در هزار شیوه دیگر کنترل ادامه می یابد، و همه این ها نه در دوره های جنگ که در روزهای صلح و در خلال زندگی نرمال در فلسطین رخ می دهد. پتیت می گوید هدف اسرائیل از این سیاست ها نه شکست دادن فلسطینیان در عرصه نظامی است و نه حفظ امنیت شهروندان یهودی، بلکه هدف ناامید کردن فلسطینیان از زندگی در سرزمینشان است. اسرائیل اندک اندک آن قدر زندگی روزمره را برای آن ها طاقت فرسا می کند که خودشان با میل خود فلسطین را رها کنند و به جای دیگری از دنیا بروند. دانشجویی فلسطینی به نام زیاد در یک مصاحبه به پتیت می گوید: «هیچ روزی نمی توانید برای فردا برنامه ریزی کنید، چون کسی به شما توضیح نمی دهد چرا مجوز عبور و مرورتان دیگر اعتبار ندارد یا چرا مأمور ایست بازرسی به شما اجازه عبور نمی دهد. زندگی روزمره تان کاملاً غیرقابل مدیریت است و این دیوانه کننده است. برای انجام کوچک ترین کاری باید وقت بسیار بسیار زیادی صرف کنید، و هیچ وقت نمی دانید چه پیش خواهد آمد. آن ها می خواهند دیوانه تان کنند تا مثل دیوانه ها رفتار کنید. آن وقت است که به فکر رفتن می افتید.»^{۱۰} اسرائیل فضای زندگی فلسطینیان را پاره پاره، مسدود و محدود می کند؛ با جاده هایی که وسط اراضی فلسطینی می کشد و جز اسرائیلی ها کسی حق

شده است. معنایش این است که دیگر نمی توانید زمین های آنجا را شخم بزنید یا در آن منطقه باغداری و دامداری کنید یا خانه و جاده بسازید. آنجا از این به بعد بخشی از «طبیعت وحشی» است. در ادامه ارتش اسرائیل خانه ها، درخت های میوه، جاده ها و هر اثر انسانی دیگری را که از زندگی فلسطینی ها در این منطقه خبر دهد از میان می برد و در زمین های لخت به جامانده گونه های گیاهی وحشی می کارد و عبور و مرور از آن منطقه را نیز ممنوع می کند. از این به بعد، تنها «طبیعت گردان» و «توریست های» یهودی اجازه دارند وارد منطقه شوند و از تسهیلات جدید و سازگار با محیط زیستی که در آنجا به دست اسرائیل ساخته شده اند بهره ببرند، یا از بقایای باستانی به جامانده از زندگی یهودیان در آن ناحیه بازدید کنند. در مرحله بعدی، حتی نام روستاها و مناطق فلسطینی از روی نقشه این ناحیه پاک می شود و از آن به بعد آنجا یک پارک ملی اسرائیلی خواهد بود؛ همین. بد نیست بدانیم که به گزارش یک سازمان مردم نهاد اسرائیلی به نام عمق شبیه، تا سال ۲۰۱۸، اسرائیل ۳۴۶ پارک ملی رسمی داشته که نزدیک به ۲۵ درصد از کل زمین های کشور را در بر می گرفته است.^{۱۱} با توجه به روند و سرعت تأسیس پارک های جدید اصلاً بعید نیست که امروزه این آمار به مراتب بیشتر شده باشد. آنچه در فرایند ساختن پارک های ملی بر زندگی و تاریخ روستاییان فلسطینی می گذرد در ساختن دیوارها و حصارها، در ممنوعیت های